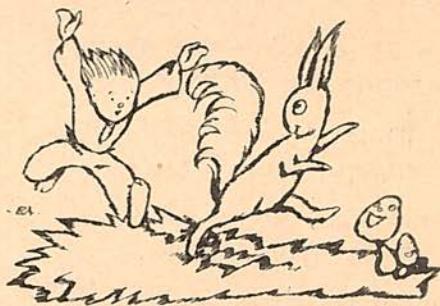

ЗАЕШКИ ЦАРЬ

Въвъ голѣмата гора
Гошо самъ се заигра.
Катеричка бѣрzonога
Вжтре го примами много,
Като скачаше съ поклонъ
Пъргаво отъ клонъ на клонъ.
Тя предъ него, той следъ нея,
А пжтеката кѫде е?

Хукна Гошо, зарида,
Ахъ, сега каква беда!
Въ мигъ предъ него стара баба
Се изправи и тогава
Викна му съсъ страшенъ гласъ:
— Какво търсишъ тукъ при насъ?
Да не мислишъ нѣщо лошо?
Но не се уплаши Гошо.
— Азъ съмъ,— рече ѝ презъ плачъ,—
Синъ на горския пазачъ.
Де е пжтя покажи ми,
Изъ гората изведи ме.
— Ти си, знамъ, добро момче.
Звѣнна бабата звѣнче.
— Я излѣзъ изъ храсталака,
Заю-Баю, при юнака!